

Arrest

nr. 277 512 van 16 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. BARTOS
Rue Sous-le-Château 13
4460 GRACE-HOLLOGNE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 9 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat O. TODTS, die *loco* advocaat T. BARTOS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Albanese nationaliteit en bent u afkomstig uit Tirana. Uw ouders R. (...) (O.V. (...)) en B. B. (...) (O.V. (...)) en uw minderjarige zus M. B. (...) (O.V. (...)) verblijven eveneens in België. In de lente van 2021, aan het einde van het schooljaar, was uw zus onderweg van school naar huis toen er een auto voor haar stopte. De bestuurder vroeg haar om in de wagen te stappen, hij wilde iets met haar bespreken. Uw zus weigerde en liep naar huis, waar ze aan uw moeder vertelde wat er was gebeurd. Zij vertelde het op haar beurt aan u toen u thuiskwam. Sinds die dag vraagt u zich af waarom dit gebeurd is en wie de persoon was die uw zus aansprak, maar u heeft geen antwoorden. Een mogelijkheid is dat het zou gaan om mensen met wie u in het verleden problemen kende. Aangezien u niets over de

dader weet, kan u niet naar de politie gaan. Uw zus stopte met school en een week of tien dagen later vertrokken uw moeder en zus naar België, waar ze bescherming aanvroegen. Ze zochten stabiliteit voor uw zus en uw moeder kon hier werken. U en uw vader bleven in Albanië, waar uw vader tot vijf of zes maanden geleden als militair werkte. In september 2021 verbleven jullie enkele dagen in Griekenland om te werken, waarna u naar Albanië terugkeerde. Na enige tijd belde uw zus om te vertellen dat uw oom aan moederskant, die hier verblijft, zijn vrouw had gestoken in bijzijn van uw moeder. Het ging hierna niet goed met uw moeder. Bovendien bestaat de mogelijkheid dat de familie van haar schoonzus uw moeder ervan zou beschuldigen de oorzaak te zijn van de problemen tussen haar broer en schoonzus. U en uw vader kwamen naar België omdat uw moeder en zus hier niet alleen konden blijven. U vertrok op 15 januari 2021 per bus en kwam op 17 januari 2022 in België aan. Op 20 januari 2022 diende u samen met uw vader een verzoek om internationale bescherming in. U zou er zelf geen probleem mee hebben om te moeten terugkeren naar Albanië, maar uw moeder en zus kunnen niet terugkeren. Ter staving van uw verzoek legde u uw paspoort en uw rijbewijs neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek steunt op dezelfde motieven die werden aangehaald door uw vader, R. B. (...). Zijn verzoek werd kennelijk ongegrond verklaard. De beslissing luidt als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Volgens uw verklaringen verliet u uw land nadat uw dochter M. (...) werd aangesproken op straat (CGVS, p. 3). Uw echtgenote beriep zich in het kader van haar verzoek d.d. 10 augustus 2021 eveneens op dit motief. In het kader van haar verzoek werd gewezen op meerdere vaststellingen die de geloofwaardigheid van de beweerde problemen van jullie dochter ernstig op de helling zetten. Verder maakte uw echtgenote niet aannemelijk geen beroep te kunnen doen op de bescherming en hulp van de Albanese autoriteiten.

Op basis van het geheel van jullie verklaringen dient actueel echter te worden vastgesteld dat er geen enkel geloof worden gehecht aan jullie verklaringen betreffende het probleem dat uw dochter zou hebben gekend. In dit kader moet immers gewezen worden op de vele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw zoon en uw echtgenote. Volgens uw echtgenote werd uw dochter aangesproken omwille van het feit dat haar broer gokschulden had (CGVS echtgenote, p. 7-8). Zowel u als uw zoon verklaarde daarentegen dat u niet wist wie uw dochter aansprak of waarom, maar stelde dat het ging om ‘straatjongeren’ die haar mogelijk probeerden te versieren (CGVS, p. 5) of die in het verleden problemen hadden met uw zoon (CGVS zoon, p. 5). Jullie repten met geen woord over schulden van uw schoonbroer. Voorts stelde u dat u uw dochter, nadat ze door de autobestuurder was aangesproken, elke dag tot het einde van het schooljaar begeleidde naar school (CGVS, p. 3-4), terwijl uw zoon verklaarde dat zijn zus na dit incident niet meer naar school ging (CGVS zoon, p. 6). Uw echtgenote beweerde dan weer dat jullie

dochter na het incident nog enige tijd naar school ging, waarbij ze werd achtervolgd, tot ze op 7 mei stopte met school en het schooljaar dus niet afmaakte (CGVS echtgenote, p. 8). De latere achtervolgingen waarvan sprake in het relaas van uw echtgenote, werden noch door u, noch door uw zoon aangehaald – u stelde dat er zich geen verdere incidenten voordeden (CGVS, p. 4). Ook was uw zoon naar eigen zeggen al vanaf zijn thuiskomst op de dag van het incident op de hoogte van wat er was gebeurd (CGVS zoon, p. 5), waar u beweerde dat hij het pas na jullie komst naar België te weten kwam (CGVS, p. 5). Over de datum van het incident beweerde uw zoon dat het tegen het einde van het schooljaar was, en dat uw echtgenote en dochter een week of tien dagen later het land verlieten (CGVS zoon, p. 5). Uw echtgenote en dochter reisden echter pas in augustus 2021 naar België, en volgens u en uw echtgenote vond de gebeurtenis plaats eind april 2021 (CGVS, p. 3, CGVS echtgenote, p. 8). Wat betreft jullie contacten met de politie stelde uw zoon dat hij niet wist of jullie naar de politie gingen (CGVS zoon, p. 6). Zelf verklaarde u dat u één maal naar de politie ging, enkele dagen na het incident (CGVS, p. 5), terwijl u bij de DVZ zei dat u meerdere keren naar de politie ging (vragenlijst CGVS, vraag 5). Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat uw verklaringen volstrekt ongeloofwaardig zijn.

Wat er ook van zij, nergens uit uw verklaringen blijkt dat u persoonlijk enige vrees koestert ten aanzien van Albanië. U verwees louter naar het incident waarbij uw dochter werd aangesproken maar kende geen eigen problemen (CGVS, p. 4). Uw zoon verklaarde dat hij geen vrees had ten aanzien van Albanië en dat hij naar hier kwam om zijn moeder en zus te ondersteunen (CGVS zoon, p. 7-8). Dat u en uw zoon geen vrees hebben ten aanzien van Albanië, blijkt voorts uit het feit dat jullie na het incident, dat plaatsvond in april 2021, nog maandenlang thuis bleven en pas in januari 2022 het land verlieten. In september 2021 reide u bovendien samen enkele dagen naar Griekenland, waarna u naar Albanië terugkeerde. Gevraagd naar uw laattijdige vertrek, antwoordde u dat u uw werk niet zonder meer kon verlaten (CGVS, p. 5). U werkte echter slechts tot september 2021. Dat u daarna in Albanië diende te blijven omwille van het werk van uw zoon komt weinig aannemelijk over, aangezien hij als kelner zijn werk probleemloos zou kunnen verlaten (CGVS, p. 5).

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw paspoort bevestigt slechts uw identiteit, die hier niet ter discussie staat.”

Bijgevolg is ook uw verzoek kennelijk ongegrond. Uw paspoort en rijbewijs bevestigen slechts uw identiteit, die hier niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “het algemeen beginsel van voorzichtigheid” en van “het algemeen beginsel van behoorlijk”.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten

of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.4. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij er zelf geen problemen mee heeft om te moeten terugkeren naar Albanië, doch zouden haar moeder en zus niet kunnen terugkeren omwille van de problemen die zij kennen in Albanië (notities CGVS, p. 5-8).

2.2.5. De Raad stelt vast dat inzake de door verzoekende partij aangevoerde asielmotieven door verwerende partij wordt verwezen naar de beslissing die werd genomen inzake haar vader, aangezien verzoekende partij haar verzoek steunt op dezelfde motieven als haar vader. Het verzoek van haar vader werd kennelijk ongegrond verklaard aangezien (i) in het kader van het verzoek van diens echtgenote, *i.e.* de moeder van verzoekende partij, reeds meerdere vaststellingen werden gedaan die de geloofwaardigheid van de beweerde problemen van hun dochter ernstig op de helling zetten en daarnaast geoordeeld werd dat zij niet aannemelijk maakte geen beroep te kunnen doen op de bescherming en hulp van de Albanese autoriteiten; (ii) bovendien op basis van het geheel van hun verklaringen actueel echter

dient te worden vastgesteld dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan hun verklaringen betreffende het probleem dat hun dochter zou hebben gekend, gezien de vele tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen, die van zijn echtgenote en die van zijn zoon; en (iii) bovendien nergens uit zijn verklaringen blijkt dat hij persoonlijk enige vrees koestert ten aanzien van Albanië en dat ook zijn zoon verklaarde geen enkele vrees te hebben ten aanzien van Albanië en naar hier te zijn gekomen om zijn moeder en zus te ondersteunen. Om diezelfde redenen wordt ook het verzoek van verzoekende partij door verwerende partij kennelijk ongegrond verklaard.

2.2.6. De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen overtuigende argumenten bijbrengt die hierop een ander licht werpen.

Verzoekende partij beperkt zich in haar verzoekschrift tot een loutere verwijzing naar algemene informatie inzake Albanië, stellende dat "*Albanië een land is waar vrouwen het slachtoffer zijn van mensenhandel*". Tevens verwijst zij naar de corruptie in het land om te verklaren waarom haar familie geen klacht heeft ingediend bij de politie. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt zij in dit verband verschillende rapporten omtrent de situatie in Albanië (bijlagen 3-6). De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij niet kan volstaan met dergelijke loutere verwijzing naar de algemene situatie in Albanië om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Verzoekende partij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter manifest in gebreke blijft. Verzoekende partij doet hiermee geen enkele afbreuk aan de pertinente vaststelling dat *in casu* geen enkel geloof wordt gehecht aan de beweerde problemen van haar zus en dat zij bovendien zelf aangaf geen vrees te koesteren ten aanzien van Albanië.

2.2.7. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Albanië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.8. In zoverre verzoekende partij het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden acht, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 5), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 12 april 2022 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Gelet op het voorgaande, beroept verzoekende partij zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.10. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT